

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke veljajo 7 kr.

maročnino in oznanila (inserate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 63.

V Ljubljani, v petek 17. marca 1893.

Letnik XXI.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. marca.

Dr. Smolka.

Poljski poslanci pripovedujejo, da je doktor Smolka podpredsedniku bar. Chlumeckemu že poslal svojo odpoved od državnega poslanstva in da se mu še pred razhodom državnega zbora dovoli častna pokojnina, katero hoče menda predlagati načelnik budgetnega odseka dr. Plener. Tej govorici še nekateri dostavljajo, da dr. Smolka ni svojevoljno storil tega koraka, ker je še nedavno nekemu poljskemu poslancu zagotavljal, da on ne misli odstopiti in počivati.

Kateri vplivi so bili merodajni pri odstranjenju mnogozasluznega predsednika in za častno pokojnino njegovo, poročal sem „Slovenec“ že pred nekaterimi tedni, in današnji dunajski listi potrjujejo moje tedanje poročilo. Pišejo namreč, da je izvolitev Chlumeckega za prvega predsednika zagotovljena, ker hočejo tudi Poljaki glasovati zanj. Prvi podpredsednik bi postal dr. Kathrein, drugi pa dr. Madejski, ali kak drug poljski poslanec, izmed katerih nekateri imenujejo grofa Stanieckega ali Abrahamowicza. Nekateri listi pa trdijo, da postane dr. Madejski prvi, doktor Kathrein pa da ostane drugi podpredsednik. Posamezni časniki celo dostavljajo, da se ima volitev novega predsednika vršiti še pred Veliko nočjo.

Temu nasproti mi je omenjati, da levica pač iskreno želi izvolitev barona Chlumeckega, katera bi bila menda tudi vladi po volji, da pa ta izvolitev še ni tako gotova, kakor trdijo današnji dunajski listi. Še za slučaj, da Poljaki glasujejo z levico, nima gotove večine, ako vse druge stranke glasujejo proti njemu. Letošnja budgetna razprava je prejšnjo mržnjo proti baronu Chlumeckemu le še bolj utrdila in razširila, ker je preveč samovoljno sostavljaj ali bolje, razstavljaj vrsto govornikov, in preveč razločka delal med levicariji in drugimi poslanci. Tudi se ni izpolnilo upanje, katerega so nekateri poslanci stavili v njegovo spretnost in odloč-

nost, ker je bil ravno on največ kriv, da se je „prikrajšana“ budgetna razprava letos tako slabo obnesla. Pod Smolkovim predsedništvom nikdar ne bi bila toliko časa trajala in boljšega zaščedenja mnogo skušeni dr. Smolka pred svojim odstopom ne bi mogel dobiti, kakor soglasno obsodbo letošnje budgetne razprave, katere ni vodil on, ampak toliko hvalisani baron Chlumecy.

Popolno napačna pa je trditev, da bi se volitev predsednikova vršila že pred sedanjim razhodom državnega zbora. Ta volitev je morda silna za levicarije, drugim strankam pa se ne mudi tako zelo in levicariji bodo morali potrpeti do jeseni. Razven tega tudi finančni oziri govoré za odložitev volitve. Ker dobiva predsednik vsak mesec 600 gld. plače, prihrani se v sedmih mesecih čez 4000 gld, kar je tem bolj opravičeno, ker k sedanjí ne majhni potreščini za državni zbor priraste častna pokojnina za starega predsednika. Baron Chlumecy bo pač te dni zbornici naznanil Smolkovo odpoved in rešen bode potem predlog gledé častne pokojnine, vse drugo pa ostane do jeseni, kakor je bilo dozdaj. Chlumecy in Kathrein sta brez kaké škode opravljala obilne posle med zborovanjem, tem laglje jih bosta torej zmagovala med počitnicami.

Trgovinska pogodba s Srbijo.

Glavna razprava v večerajšnji seji se je vršila o trgovinski pogodbi s Srbijo, katera dosedanjih razmer sicer ne spreminja dosti, pa je vendar zadela ob nekatere hude nasprotnike. Poslanec Peška je povdarjal, da ta pogodba naši industriji ne bode skoraj nič koristila, kmetijstvu pa mnogo škodovala. Naši pridelki bodo morali pri uvoznini plačevati večjo carino, kakor dozdaj, za srbske pa ostanejo dosedanja zneski. Pa tudi živina bo prihajala v Avstrijo in odtod odhajala v Nemčijo; če se pa s to živino k nam zatrosi živinska kuga, bode Nemčija zaprla svoje meje naši živini. Zato je silno težko pritrditi dotični pogodbi.

Češki poslanec Vohanka je dokazoval, da nova pogodba tudi naši industriji ne koristi, ampak

le nemški. Vsled tolikanj hvalisane nemško avstrijske trgovinske pogodbe znižal se je naš izvoz za 45 milijonov goldinarjev, uvoz iz Nemčije pa je poskočil za 60 milijonov goldinarjev. Pri srbski pogodbi se je Srbiji nasproti preveč velikodušno ravnalo. Srbija oddaja 88 odstotkov svojega izvoza v Avstrijo, mi pa pošiljamo v Srbijo komaj 7 odstotkov. Vlada bi bila morala pred sklepanjem te pogodbe poprašati trgovinske zbornice, ker pa tega ni storila, predlaga, da naj se ta reč postavi z dnevnega reda in da naj vlada zdaj preskrbi dotične poizvedbe pri trgovinskih zbornicah.

Poslanec Peez z pogreša v tej pogodbi določbo, da se imajo prepiri reševati po posredovalnih sodiščih. V vsako pogodbo bi se morala sprejeti taka določba, ker so se dotična sodišča pri raznih prilikah jako dobro obnesla.

Trgovinski minister je odgovarjal, da pogodba ni tako slaba, kakor nekateri trdijo; mi dobivamo iz Srbije prvotne pridelke, živila in živino, tje pa pošiljamo svoje industrijalne izdelke. Sicer pa je minister povdarjal, da so važnejši za nas politični oziri; Avstrija mora želeti, da se vtrdijo in napredujejo balkanske države, da se tesno in prijateljsko oklenejo naše države, in ti razlogi so bili tudi za poslance merodajni pri razsojanju te pogodbe. Češki poslanec Tekly je sicer tudi govoril proti pogodbi, češ, da zgubimo po njej vse prednosti, ki nam jih dovoljuje nemško-avstrijska pogodba, ali poslanec Tausche ga je zavračal in zlasti povdarjal da utegne ovčarstvo, ki pri nas že zelo hira, mnogo pridobiti po novi pogodbi. Ob enem je pa priporočal vladi, da naj živinozdravilstvene določbe proti Srbiji tako strogo izvršuje, kakor jih Nemčija izvršuje proti nam.

Vladni zastopnik Sperrk je zavračal pomisleke zastran zatrosenja kake bolezni po srbski živini, rekši, da ima vlada pravico srbsko živino na meji vstaviti in jo 8 dnij opazovati v živinozdravstvenem oziru. Sicer pa se bo iz Srbije uvaževala le klavna živina, plemensko bodo pa Srbi raje iskali v naših planinskih deželah, ki imajo najboljšo plemensko ži-

LISTEK

II. Šolska podoba.

„Šest pripovedij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novosele.

(Dalje.)

„V vas! v vas!“ čuje se od vseh strani. Ič vse se spusti zopet po Žebičevi ulici. Po vasi letajo ljudje in kričijo:

„Ogenj, ogenj! Gori šola! Gori šola!“

Pa zopet pokanje, hrup in štopot kotlov in krampov; a čez celo to vrevo čuje se tenek glas cerkvenega zvonca.

Ko smo prišli pred šolo, bila je ona že čisto v plamenu. Cerkev, hvala Bogu, je še nepoškodovana, samo da veter nosi plamen na njo, in vsaki čas mislimo, da bode vzplamtela.

Pop, kateri je do tega časa v nezavesti ležal na vozu, skoči z voza kakor dvajsetletni mladenec. Oči se mu strašno svetijo, da te groza spreleta. Bilo je nas, kateri smo mislili, da je zblaznel.

„Vode!“ zakriči on.

Rekel bi tisoč kotlov vode se je vsulo v plamen. Ali on še bolj zaplapola; buhne daleč za

zvonik, a iskre švigajo pod nebo. Sleme je bilo vse v plamenu. Pokajo trami in grede, že se je nadhišja prijel; a v šoli je svetlo kakor po belem dnevu. Naenkrat zagrmí popov glas!

„Podoba! Podoba!“

Mi smo pogledali skozi okno, a sveta Sava gleda vedno jednako temno in resno na nas vse.

Pop skoči na okno. Dva ga primeta za roki, ali on se iztrga in skoči v sobo.

V isti čas pade celi kos slemena poleg okna in ogenj se prime hiše tudi s te strani in mu tako zapreči vrnitev.

Dim zakrije vse. Ljudstvo kriči in sipa vodo, a kramp bobni. Mi nismo več videli popa.

Stanoj Isakovič udari s sekiro po vratih. Ona odletijo in mi zagledamo popa v plamenu. Drži podobu in vzdignil jo je nad glavo.

Nam je kri zastala. Prestrašili smo se in pozabili smo še gasiti. A on stoji. Rudeč plamen ga je obsnil, bela brada pokrila je cele prsi, vzdignil je podobu nad glavo, in med štopotom in praskanjem čuli smo njegov jasen glas, pesem in besede: „... ker prvi si prišel, sv. Sava...“

Ninko javkne kakor ranjena zver, ko zagleda popa:

„Rešimo botra, ako tudi vsi umremo! Na to skoči na vrbo poleg slemena, in kakor besen ne vé kaj dela, počne s sekiro mahati po tramu nahišja. Tram s praskom pade na sredino sobe med klopi, iskre švigajo, a prelomljeno nahišje nagne se v plamenu in že se pod užiga.

„Podajte mi dober kotel vode,“ drl se je Ninko.

Podali so mu ga.

On prime kotel z obema rokama. Uprè se z nogama na vrbino vejo, a s pleči na drugo, zamahne ž njim in vrže na prelomljeno mesto. Vrba počí, a Ninko pade na drugo stran na zemljo, a kotel izroči vso vodo na prelomljeno mesto.

Voda čvrkne, a dim se zgosti. V sobi se od dima ni nič več videlo.

Zopet kakor da bi se čul popov glas, ali je zadušljiv in ne razpoznavajo se besede.

Malo potem se dim razide in mi smo ga opazili, kako je skočil prek trama, kateri se je kadil na podu in se napotil k vratom.

„Vodo na vrata! Rušite trame!“ čuje se krik od vseh strani. Cel oblak vode se izlije na steno, kjer so vrata.

(Dalje sledi.)

vino. Da se v Nemčiji še ni tolike živine prodalo, kakor so nekateri pričakovali, prihaja od tod, ker potrebujejo druge naše dežele same toliko živine, da so planinske dežele skoraj vso živino spečale doma. Zadnjo besedo je imel poročevalec Hallwisch, ki je povdarjal, da ta pogodba sicer ni vzor trgovinske pogodbe, da se tudi njegova stranka posebno ne ogreva za njo, ali boljše je vendar, kakor nobena, za to priporoča, da naj ji zbornica pritrdi. Pri glasovanju je bil Wohankov predlog odklonjen in pogodba potem potrjena brez premembe. Ravno tako je bila potrjena trgovinska in broderska pogodba z azjatskim polotokom Korea, dalje prememba § 6 enake pogodbe z norveškim in švedskim kraljestvom in pogodba z Rumunijo glede varstva tovarniških znamk.

Ob štirih popoldne je predsednik pretrgal sejo in njeno nadaljevanje napovedal za sedmo uro zvečer. Obravnaval se je predlog kazenskega odseka glede ponarejevanja živil. K tej točki se je oglasilo 5 nasprotnih govornikov in 13 zagovornikov, med njimi tudi slovenski poslanec Povše.

Poslanec Neuber je v zanimivem govoru pripovedoval, katere reči ponarejajo na Dunaju, in je poudarjal potrebo primernega zakona zoper to, kakoršnega imajo razven Avstrije že vse druge države.

Roser je pristavljaj, da je na deželi še veliko huje, nego po mestih; zato je on za pričujoči zakon, dasi je v muogem oziru pomanjkljiv; ali prav je, da se stori vsaj začetek.

Muth je razpravljaj ponarejevanje vina in zahteval, da naj se ponarejevanje vina sploh ne dopušta in čisto odpravi dotični zakon.

Götz je oporekal Muth-u in priporočaj predloženi zakon. Ura šla je med njegovim govorom že na najst, poslancev je bilo komaj še 50 v zbornici, zato je predsednik sklenil večerno sejo. Pred sklepom izročil je dr. Gregorec interpelacijo do ministra Gautscha glede neke odredbe gimnazijskega ravnatelja v Celju, ki je zaukazaj, da se morajo za oproščenje od šolnine pridevati le nemška ubožna spričevala. Ob enem je vprašaj zaradi nekih pohujšljivih dogodkov na omenjeni gimnaziji, nad katerimi se močno izpodtikajo stariši tamošnjih učencev.

Grof Alfred Coronini je pa vprašaj ministerskega predsednika zastran protiaustrijskih provokacij na Goriškem. Obe interpelaciji pošljem po stenografičnem zapisniku.

Stavbeni red.

Današnja seja pričela se je ob 11. uri dopoldne. Poslanci so pričakovali, da predsedništvo objavi odpoved Smolkovo, ali to se ni zgodilo; zbornica je marveč prestopila k prvi točki dnevnega reda, to je, k premembi stavbenega reda, katero je gospodska zbornica napravila pri sklepih poslaniške zbornice. Glavna prememba zadevaj § 2., po katerem bi smeli stavbeni mojstri vsa stavbena dela izvrševati s svojimi ljudmi; po prvotnem sklepu poslaniške zbornice pa bi se morali posluževati dotičnih obrtnikov, za kamnoseška dela kamnoseških, za tesarska tesarskih, za mizarska mizarskih mojstrov itd.

Poslanci Ebenhoch, Zehetmayer, Zallinger in Adamek so se krepko potegovali za to, da naj zbornica odkloni premembo gospodske zbornice in § 2. sprejme v smislu svojega prvotnega sklepa, ki se strinja tudi z vladnim načrtom.

Ebenhoch je stavil tudi predlog v tem smislu; za slučaj, da bi bil zavržen ta predlog, stavil je Adamek drug predlog, po katerem bi bili stavbeni mojstri zavezani, posluževati se vsaj za tesarska dela tesarskih mojstrov.

Levičar Siegmund in vladni zastopnik Plappart sta pa priporočala sklepe gospodske zbornice.

Za Adamekom je bila razprava zaključena in sta govorila kot glavna govornika grof Pininski in dr. Lueger. Prvi je priporočaj sklepe gospodske zbornice, kar je bilo tem čudneje, ker je do sadnjega trenutka ravno s Poljskega prihajalo mnogo pismenih prošenj, pa tudi deputacij.

Z vso zgovornostjo priporočaj je Lueger predlog Ebenhochov, ki je edino pravi in se drži načela, da naj čevljar ostane pri svojem kopitu.

Po nekaterih dejanjskih popravkih in konečni besedi poročevalca Exnerja bil je Ebenhochov predlog pri ustnem glasovanju odklonjen s 120 proti 100 glasovom. Zanj so glasovali konservativni,

češki in nemško-nacionalni klub in krščansko-socialni poslanci; nasprotno so glasovali nemški liberalci in Poljaki; kakor kažejo številke, bilo je od sotnih 132 poslancev, med njimi mnogo takih, ki bi bili sicer glasovali za predlog, kar je bil tudi glavni uzrok, da je ostaj v manjšini.

Ravno tako je bil zavržen predlog Adamekov s 112 proti 89 glasovom in z istim razmerjem glasov potrjen § 2. po sklepu gospodske zbornice. S tem je zapečaten osoda marsikaterega tesarja ali zidarja, kateremu že zdaj ni preostajalo dela, katero se mu bode pa odslej še bolj skrčilo. Velik del krivde zadevaj poslance, kateri se ob času volitev vrivajo volilecem, pa se jim pozneje zdi ali presitno, bivati na Dunaju in udeleževati se sej (dasi se jim ne zdi brezvestno, prejemati dijete), ali pa predolgočasno, vstrajati v zbornici in se ne umakniti, kadar je treba glasovati o kaki prevažni stvari.

Prihodnja seja bo danes zvečer; nadaljevala se bode razprava o ponarejevanju živil.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. marca.

Mladočehi. Gotovo je ni na svetu več stranke, v kateri bi sedeli možje tako različnih nazorov, kakor v mladočehi. Nikdo pa ne sme misliti, da se morda ne vjemajo le v kakih malenkostih ali pa le glede na taktiko, temveč v glavnih načelih so popolnoma različnih nazorov. Gotovo je slednjemu znano, da je jedna glavnih stvari mladočehskega programa češko državno prave. Vsakdo bi mislil, da imajo češki poslanci vsaj kake jasne pojme o tem pravu. Vsega tega pa pri njih ni. Gregor je za obnovenje zgodovinskih prav češkega naroda, Masaryk je pa nekoč v državnem zboru priporočaj nekako osnovo čisto novega češkega državnega prava. Dr. Kučera je pa te dni na shodu volilcev povedaj, da so mej Mladočehi tudi možje, ki so zoper češko državno pravo in hočejo Avstrijo federativno vrediti po narodnostih. Taka stranka, v kateri je tako malo složnosti v glavnih političnih načelih, pač ni za nikako resno politično delo.

Opavska liberalna zmaga. Jako veliko veselje je v liberalnih listih, da so zmagali liberalci pri dopolnilni volitvi v državni zbor v Opavi. Pišejo še, da se prikazuje zora nove liberalne dobe. To veselje je pač malo opravičeno. V mestu samem so ostali v manjšini, le trgovska zbornica jim je pripomogla k zmagi. Prejšnji opavski zastopnik je bil tudi liberalci in je bil dobil celo v mestu samem večino, sedanji pa ne. Liberalizem v Opavi ne napreduje, pač pa nazaduje. Pričakovati je, da pri prihodnji državnoborski volitvi že propade liberalni kandidat.

Tisza in Vatikan. Asbothova trditev, da je Tisza se bil v nekej politični stvari obrnil do papeža, utegne za bivšega ministerskega predsednika postati osodepolna. Žgubil je že mnogo zaupanja pri liberalni stranki in pa mej protestanti, ker je papeža prosil pomoči. Poslanec Pazmándy je zaradi tega interpeloval v zbornici. Celot Tiszi prijazni listi se več ne upajo trditi, da je stvar povsem izmišljena. Samo trdijo, da ni Tisza temveč učni minister Trefort se bil obrnil za to pomoč. Seveda Trefort je že mrtev in se je lahko izgovarjati nanj. Sicer je pa ministerski predsednik kolikor toliko odgovoren za delovanje drugih ministrov. Tudi ni verjetno, da bi Trefort bil storil ta korak brez vednosti ministerskega predsednika. Ko vlada odgovori na to interpelacijo, se menda stvar nekoliko pojasni. Prav gotovo pa ni, ker je sedanji ministerski predsednik Tiszov pristaj in bode svoj odgovor tako uravnal, kakor bode poslednjemu ugajalo. Sicer pa še ni gotovo, da bi vsa stvar bila že končana z vladnim odgovorom. Kdo ve, če kdo ne interpeluje v delegaciji še grofa Kalnokyja, ker je v tej stvari posredovalo ministerstvo vnanjih stvari in mu je torej vsa stvar znana.

Cerkvenopolitična debata v ogerski gospodski zbornici. Predvečera je v ogerski gospodski zbornici bilo posvetovanje o podaljšanju budgetnega provizorija. Podmaršal Mariassy je pri tej priliki hudo prijel vlado zaradi njene cerkvene politike. Zakon je zakrament in se torej ne sme podržaviti, rekel je. Če sedanja vlada podržavi zakrament sv. zakona, utegnili bi kaka bodoča država podržaviti še krst, spoved in sveto obhajilo. Podržavljenje krstnih matice je pa le potrata denarja. Vse težave izvirajo le iz ukaza učnega ministerstva, s katerim se je odredilo, da morajo župniki nazna-

njati drugoverskim duhovnikom krste otrok, ki bi se po državni postavi morali vzgajati v drugi veri. Vlada naj umakne ta ukaz, pa bode mir. Velikovaradinski škof dr. Schlauch je pa ministra ostro prijel, da je, sklicevajoč se na nekatera uradna pisma, sumničil škofo. Minister, ki ni pričakoval tako odločne besede, se je zvijaj in opravičeval, da ni škofov ničesa dolžil. Hotel je s tem le opravičiti svoje stališče. Sicer sta pa oba, dr. Schlauch in učni minister izjavila, da bodeta o tem še govorila pri budgetni debati.

Panamska afëra. Bourgeois je zopet pravosodni minister. Njegova demisija je bila torej le komedija. Skoro vsi republikanski listi zatrjujejo, da je Bourgeois pri vsej stvari popolnoma čist in dolž gospo Cottu, da je pred sodiščem lagala. Jeden teh listov celot zahteva, da bi gospo Cottu tožili krive prisega. Republikanska glasila trdijo, da se je le proti vladi snovala neka intriga. Monarhisti so najeli gospo Cottu, da je očrnila pravosodnega ministra. Seveda v resnici pa republikanci sami neso tako prepričani o Bourgeoisovi nedolžnosti. V republikanskih krogih so se bali Bourgeoisu zameriti, da bi potem ne razkril kaj njim nepovoljnega. Panamska afëra je izpodkopala zaupanje republikancem in sami čutijo, če ne bodo složni, da kmalu izgubé še poslednji vpliv. Če so tudi složni, bode jim še težko šlo pri volitvah. Posebno pa morajo gledati, da ne zamotajo katerega svojih v panamsko afëro, ker bi s tem le še bolj se pokazala njih slaba stran. V interesu republikancev je, da se panamska afëra kmalu konča, kajti dalje če se bode vlekla, več bode jim škodovala. Monarhistov tako ne morejo zavleči v to stvar, naj se še tako prizadevajo.

Anarhisti v Belgiji. Francoska tajna policija poslednji čas išče anarhiste v Belgiji. Dva anarhista je že prišla s pomočjo belgijske policije. Našli so v njiju stanovanju dva peklenška stroja in več orožja. Policija je na sledu tudi nekemu Mathieu-ju, kateri je provzročil eksplozijo v restavraciji Verry v Parizu. Bilo je pa več hišnih preiskav še pri družih sumljivih osebah, ali so ostale brez vsega vspeha.

Srbija. Vladni listi seveda zagotavljajo, da so liberalci pri volitvah dobili večino. Čudno je pa, da že pišejo o tem, kak bi bil izid, ko bi v kratkem bile nove volitve. V tem slučaju preté radikalcem, da bodo dobili k večjemu kake štiri ali pet glasov. Ožje volitve v Čačaku in Pirotu, ki so bile mej tem, so za vlado ugodno izpale. Iz drugih krajev pa o ožjih oziroma novih volitvah še ni nobenih poročil. Stvari najbrž za vlado ne stojé posebno ugodno. Belgrajske vladne kroge je pa jako vznemirila novica, da so bajé prince Karadjordjevića videli v Srbiji. Hitro se je izdal nalog policiji, da ga prime, ako ga dobi. Princ je sedaj vladni nevaren, ko je prebivalstvo razburjeno. Lahko bi podkuril kako vstajo.

Nemška vojaška predloga. Vladni listi se jako jezé, da stranke nemškega državnega zbora nečejo privoliti v povišanje vojaških bremen. „Nord. Allg. Zeitung“ misli, da Nemci, ki več nego milijardo mark donašajo za javne potrebe, bi že še zmogli 100 milijonov mark za zboljšanje vojske. Po teoriji tega lista se mora tem več davka kacemu narodu naložiti, čim več ga že plačuje. Nekoliko se te teorije faktično drže vlade raznih evropskih držav. — Po borzi se je bila razširila novica, da je cesar ukazaj umakniti vojaško predlogo. Ta novica je bila napravila najboljši vtis. Nemški papirji so bili poskočili takoj za nekaj odstotkov. Vladne kroge je pa to jako razdražilo. Oficijozni listi se hudujejo nad borzo, ki je s takim veseljem pozdravila izmišljeno umaknjenje vojaške predloge. Prišli so do spoznanja, da borzijanci neso najboljši patrijotje. Neki vladni list poprašuje, v koliko pa padejo nemški papirji, ko borza izvé, da se vojaška predloga v resnici ne umakne.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. marca.

(Spominska plošča v vatikanski knjižnici za cesarja.) V spomin na to, da je ob priliki papeževskega jubileja daroval cesar Franc Jožef I. v pomniti in spopolniti vatikanske knjižnice sv. Očetu 100.000 frankov, napravila se bo v eni izmed dvoran te knjižnice marmornata spominska plošča s primernim napisom, ki bo slavil našega cesarja kot vernega katoliškega vladarja in kot posebnega prijatelja in podpornika lepih ved in umetnostij.

(Za lokalno železnico Ljubljana-Kamnik) je predložil v večerajnji večerni seji trgovinski minister načrt postave, s katero se dovoljuje lokalni železnici Ljubljana-Kamnik državno poročstvo, oziroma da se vsprejme v državno oskrb.

(Slovensko gledališče.) Tudi včeraj napolnila je opera „Cavalleria rusticana“ gledališče do zadnjega kotiča. Namestu bolehnih gospe Gerbičeve igrala je sinoči v vlogi Santuzza gđ. Marenka Volnarjeva, igralka češkega gledališča v Plznu. Bila je živahno pozdravljena pri svojem nastopu ter je s posebno srčnostjo izvrševala svojo vlogo kot pevka in igralka. Tudi domači igralci, vzlasti solisti: gđ. Daneševa in Nigrinova ter gospoda Pavšek in Fedyczowski so bili prav na mestu v svojih vlogah.

(Izseljevanje v Brazilijo.) Vodja deželne vlade baron Hein je izdal razglas na prebivalce kranjske kronovine, v katerem prebivalstvo svari, naj se ne izseljuje v Brazilijo. Več o tem, razmeram primeren in uvaževanja vrednem razglasu spregovorimo prilično še pozneje.

(„Stabat Mater“ — koncert.) „Glasbena Matica“ v Ljubljani priredi v petek 24. sušca in v ponedeljek 27. sušca 1893. leta v redutni dvorani koncert pod vodstvom gospoda M. Hubada. Vzpored: Anton Dvořákova „Stabat Mater“, za soli, zbor in orkester, op. 58. — I. Kvartet in zbor: „Stabat Mater“. II. Kvartet: „Quis est homo.“ III. Zbor: „Eia Mater.“ IV. Bassolo in zbor: „Fac, ut ardeat.“ V. Zbor: „Tui nati.“ VI. Tenorsolo in zbor: „Fac me vere.“ VII. Zbor: „Virgo virginum.“ VIII. Duet za sopran in tenor: „Fac, ut portem.“ IX. Altsolo: „Inflamatus.“ X. Kvartet in zbor: „Quando corpus.“ — Sodelujejo: gđ. Lujiza Daneševa (sopran), gđ. Franja Vrhunčeva (alt), gosp. Anton Razinger (tenor), gosp. Marcel Fedyczowski (bas); pevski zbor „Glasbene Matice“; oddelek šolskih zborov v „Glasbene Matice“; vojaška godba c. in kr. pešpoka št. 17. — Vseh izvršujočih boče nad 170, med temi 130 pevcev in pevk! — Cene prostorom za vsak koncert: Cercle à 3 gld., sedeži prve vrste à 2 gld., sedeži druge vrste à 1 gld., sedeži na galeriji à 1 gld. 50 kr., vstopnice à 60 kr., dijaške in garnizijske vstopnice à 30 kr. — Sedeži in vstopnice se dobivajo za oba koncerta pri knjigotržcu gosp. A. Zagorjanu na Kongresnem trgu št. 7. in na večer koncertov pri blagajnici. — Besede, latinske in slovenske, z muzikališkimi motivi in z obširnimi zgodovinskimi podatki o skladatelju in o skladbi se dobivajo à 10 kr. istotam. — Začetek ob 8. uri zvečer.

(Birna v lavantinski škofiji.) Mil. knezoškof delijo letos zakrament sv. birne te-le dni: V dekaniji Vuzenice: dne 3. junija v Vuhredu, 4. v Vuzenicah, 5. pri Sv. Antonu na Pohorju in dne 6. v Ribnici. V dekaniji Slov. Bistrica: dne 10. junija v Spodnji Polskavi, 11. v Slov. Bistrici, 12. pri Svetem Martinu na Pohorju, 13. v Tinjah, 14. v Laporjah, 15. v Majšpergu, 16. v Makolah, 17. v Studenecah in 18. v Poličanah. V dekaniji Konjice: dne 24. junija na Prihovi, 25. v Čadramu, 26. v v Spitaliču, 27. v Ločah, 28. pri Sv. Jarneju, 29. v Konjicah, 30. v Stranicah in dne 1. julija v Zrečah. V dekaniji Nova cerkev: dne 8. julija pri Sv. Martinu v Rožni dolini, 9. na Dobrni, 10. pri Novi cerkvi, 11. v Vitanju, 12. v Frankolovem in 13. v Vojniku.

(Papeževa in kraljeva slavnost. — Žalostne razmere.) Gotovo je veselo znamenje žive krščanske zavesti, da povodom sv. očeta škofovske petdesetletnice toliko tisočev zavednih katoličanov prihaja v Rim, izrazat namestniku Kristusovemu svojo verno udanost, ljubezen in spoštovanje. A ravno to grize in peče tripične brate in njihove somišljenike, vendar se ne drznejo ohladiti svoje jeze nad mirnimi božjepotniki, kakor so to storili dne 2. oktobra 1891. Kakor se govori, vlada sama strogo pazi na red, kajti ravno tisočeri romarji dajo Rimu največ zaslužka. Sicer pa so liberalna društva skušala prirediti skupno demonstracijo proti sv. očetu z velikim obhodom po mestu, s petjem revolucionarnih pesmij in zastavami. Dotični odbor je prosil župana, naj bi se te demonstracije udeležil tudi mestni zastop z gasilnimi društvi in mestno godbo. Župan knez Ruspoli je v svojem odgovoru obljubil predložiti to prošnjo magistratu s pogojem, da mu odbor predloži natančen program. Nato so imela društva mnogoštevilno obiskan shod, na katerem pa so

mnogi govorniki odločno ugovarjali nameravani demonstraciji. Posebno obrtniki so naglašali, da jim dajo največ zaslužiti ravno romarji, ki prihajajo v Rim zaradi sv. očeta. Pri glasovanju je bil z veliko večino sprejet predlog, da se demonstracija opusti. — Ko so bili nedavno romarji iz južne Italije tukaj, šli so nekateri tudi na Pincio, odkoder je krasen razgled po mestu. V senčnatem, obširnem parku so ob stezih mnoge marmornate doprsne podobe italijanskih pisateljev, učenjakov itd. Med drugimi je tudi kip Garibaldijev. Pri tej priliki je bajl jeden romarjev pljunil pred Garibaldijevim kipom. Neki v Rimu bivajoči Nemeec naznani to bližnjemu redarju, kateri zahteva od zatoženca ime, stanovanje in bivališče. Ker pa v Italiji še nimajo paragrafa v zakoniku, ki bi proglašal ime in spomin Garibaldijev neoskrnjivim, morali so dotičnika izpustiti. Na srečo ni bilo blizu mestne sodrge, ki bi bila gotovo napala romarje. Liberalni listi so ta dogodek opisali na dolgo in široko, in tako so zvedeli o njem tudi liberalni vročekrvneži v domovini dotičnega romarja blizu Salerno ter ga sprejeli z mačjo godbo. Mož, ki je imel v Rimu toliko poguma, se gotovo tudi svojih domačinov ni ustrašil. — Nenadoma so listi pred nekaterimi dnevi objavili vest, da prideta okoli 20. aprila nemški cesar in cesarica k srebrni poroki italijanskega kralja in kraljice; vendar pa listi ne izražajo posebnega veselja, kajti taki obiski so dragi. Dasi bodo Rimci nekaj pri tem zaslužili, a na drugi strani bodo morali razmerno precej izdati za razne priprave. Posebni slavnostni odbor je že izdal poziv na meščanstvo za doneske, katere jim je kratko-malo odločil. Najrevnejši, med katere šteje celó učence ljudskih šol, naj bi dali po 5 cent., najbogatejši po 100 lir. V Kvirinalu že na vse preteze delajo priprave. Kralj Humbert hoče najsijajnejše sprejeti visoka gôsta, za katera so določene iste sobane, v katerih je cesar bival ob svojem prihodu leta 1888. Do sedaj je bil tem sobam nasproti samostan z javno cerkvijo, v kateri je bilo Najsvetejše noč in dan izpostavljeno. Ker so hoteli cesarju pripraviti lepši razgled čez ozko ulico, morale so se vsled ukaza samostanke preseliti v neko zasebno hišo. Njihovo cerkev so podrli in na mestu v hitrici za silo naredili vrt. Ko je cesar zopet odpotoval, ni se nihče več brigal za te nasade. Sedaj že več dni mrgoli delavcev, ki odnašajo ostanke bivšega samostana in cerkve, da napravijo stalen vrt. — Italijanski postopači — drugaga imena pač ne zaslužijo te vrste ljudje — se kaj radi igrajo z bombami. Zadnje dni je policija zasledila nad 20 sumljivih oseb ter jih zaprla. Toda število anarhistov je v Italiji veliko, o čemur pričajo mnogi napadi z bombami. Pred dobrim tednom so našli dve bombi pred stanovanjem vnunjšega ministra Brina, ki stanuje v palači kneza Odescalchi-ja.

K sreči so še o pravem času ugasili tlečo vr-vo. Isti čas so našli veliko bombo pred novo jetnišnico ter jo še o pravem času „usmrtili“. Prav čuden slučaj je opisala „Tribuna“. V mestecu Segni je neki duhovnik dobil po pošti pošiljatev „peciva“ s podpisom znanega mu duhovnika v Rimu. Ko odvijje papir, ne začudi se malo, ko najde namesto peciva dinamitno bombo z napisom: „Sangue e distruzione. — Società dinamitardi Lepina.“ (Kri in pogin. — Lepinska dinamitardova družba.) Duhovnik v Rimu je na vprašanje odgovoril, da je poslal v resnici pecivo in si ne more raztolmačiti čudovite metamorfoze. — V cerkvi „Del Gesù“ ima postne govore kot govornik slavni pater Zocchi. Cerkev je navadno polna, in sicer prihajajo h govorom mnogi poslušalci iz višjih krogov. Ko je nedavno Zocchi govoril o vedno rastočem brezboštvu ter naglašal, da so moderne šole največ zakrivil v tem oziru, ugovarjal mu je na glas neki vseučiliščnik, katerega je redar odpeljal v redarski urad, da se opraviči. Dne 7. t. m. se je moral zagovarjati pred sodiščem. Državni pravdnik je predlagal tri dni zapora in 50 lir glôbe. Zagovornik pa je skušal dokazati, da ni bila pridiga, temveč le socijalnopolitičen govor, in sodnik je v istini oprostil zatoženca, katerega so na to njegovi somišljeniki z glasnim odobravanjem odvedli iz pred sodišča. — Danes se pripelje v Rim avstrijski vojaški škof dr. Belopotoczky, ki bode bival v Animi.

(Cerkveni tatovi na Suši pri Zalemlogu.) V noči od 15. do 16. marca je na Zalemlogu pri podružnici lavretanske Matere Božje v Suši poskusil nepoklican gôst vlomiti v cerkev in jo okraati. Toda posrečilo se mu ni, ker so močna cerkvena vrata dobro zaprta. Pa če bi bil tudi kupo odprl, bi ne

bil nič dobil, ker smo ravno prejšnjo nedeljo vse iz kupe pobrali. Druzega ni naredil, kakor škodo pri cerkvi. Pri kupi je potrgal „taške“, katere smo v cerkvi našli. Dobili smo v cerkvi tudi svečo in železo, podobno železu od kakega omrežja, s katerim je poskušal kupo odpreti. Okno, katero je pri kupi, je ležalo razbito v cerkvi. Poskušal je z železom vrata odpreti, katera je tudi poškodoval. Gotovo se je moral s steklom obrezati po roki, ko je okno razbijal, ker so bili po zidu in po tléh krvavi sledovi. Že večkrat so to podružnico taki ponočni obiskovalci obiskali, pa večidel s slabim uspehom, zdaj pa smo imeli že dolgo časa mir. Gotovo bo s to priložnostjo ta novošegni svetnik še kaka druga božja pota obiskal in tako na nepošten način pomoči iskal. Torej pozor!

(Kmetijska bralnica v Novem Mestu.) Z veseljem moramo priznati, da naši gospodarji prav pridno obiskujejo kmetijsko bralnico, kjer se vsako nedeljo pogovoré različne kmetijske zadeve. Veselje je videti, kako se za napredek vneti gospodarji z zanimanjem razgovarjajo o različnih vprašanjih in kako razodevajo svoje lastne izkušnje. Naj pohvalno omenimo za danes sledeče napredne gospodarje, ki dajejo najlepši izgled svojim bližnjim v tem oziru, kakor gg.: Grašič, Javernik, Penca, Ovsec, Testen in Vovk iz Gotne Vasi; Ude, Burgar in Repič iz Smihela; Staniša iz Begerške Vasi; Kos iz Ločne; Skrbine in Kukman iz Cegelnice; Planinšek iz Dolenj. Kamenc; Šetina iz Bučne Vasi; Vidmar iz Dol. Vasi; Rifel iz Trške gore; Jerman in Blažič iz Slateneka; Jeriček iz Stopič; Ambrožič iz Brusnic; Zagore iz Žihovega Sela; Šali iz Prečne in mnogo drugih, katerih ne utegnemo po imenu naštet. Če bode bralnica tako napredovala, nadejati se je najlepših uspehov. — V nedeljo dne 26. t. m. bode poučni govor o vprašanju, kako bi bilo kmetije času primerno vrediti, da bodo donašale več dohodka. Pričakujemo, da se bodo tega dne v posebno obilnem številu zbrali naši gospodarji v bralnici z ozirrom na važnost tega pouka. „Dol. Nov.“

(Zdravje v Ljubljani.) Od 5. do 11. t. m. je bilo rojenih 20, umrlih pa 23. Med poslednjimi je 5 tujcev in 9 v zavodih. 1 je umrl za škrlatico, 7 za jetiko, 1 za želodčnim katarom, 2 za starostjo, 1 se je umoril, 11 jih je pa umrlo za raznimi boleznimi. Zbolela sta 2 za škrlatico.

(„Judež Iskarijot.“) To ime je bil dobil Jules Ferry, ko je l. 1877 vstopil med framasone, in bil sprejet v loži „Clémente Amitié“. V svojih visokih službah se je kazal vrednega svojega imena. On je bil na prvem mestu, ko so izgnali redovnike iz Francoske, on je odpravil križ iz šole, on izgnal usmiljene sestre iz bolnišnic, on prepovedal duhovnikom deliti sv. zakramente po bolnišnicah umirajočim itd. Pač boljšega imena si ni mogel dobiti. — „Judež Iskarijot“ 19. veka. In ta mož je stopil zdaj nazaj v javne življenje in je — predsednik francoskega senata.

(Papežev blagoslov.) „Cath. Times“ 3. marca pišejo: „Na prošnjo predsednika slavnostnega odbora so sveti oče Leon XIII. dovolili vsem svetnim duhovnikom, ki so bili kot romarji v Rimu, da smejo enkrat po svoji vrnitvi podeliti papežev blagoslov.“

(Iz Trnja na Notranjskem.) Znanega gesla: „Z združenimi močmi“ se tudi mi poslužujemo. Da! Z združenimi močmi delamo na to, da si toliko potrebno prostorno cerkev zgradimo. Celi pretečeni teden popravljali smo pot na goro Sv. Trojice, ki spada pod našo kuracijo in je celi dve uri oddaljena. Možje, žene in otroci, vse je prišlo na delo. In včeraj dne 13. t. m. smo že kopali na stari razvalini. Bilo nas je čez 30, tudi dva starca, eden 72, drugi pa celó 77 let star! Ko smo jih, vsi utrujeni od dolgega in težavnega plezanja na visoko in strmo goro, vprašali, kako da si upata v taki starosti z motikama tje gori, odgovorila sta nam: „Kaj pa hočeva! Blaga (t. j. živine) nimava, denarja pa tudi ne, torej vsaj dobro voljo pokaževa!“ Vožnja od Sv. Trojice, kjer je pred 60 leti cerkev pogorela in so sedaj le še razvaline, je zeló težavna pa tudi nevarna! Pa truda se ne ustrašimo, kar tudi dejanjsko dokazujemo. Včeraj smo namreč pripeljali odtod ob pokanju možnarjev in potrkavanju zvonov prve tri vozove, danes pa že 14! V pomoč Sv. Trojice, kateri na čast hočemo in si želimo cerker zidati, zaupamo pri tem delu in Bog nam bode gotovo obudil še veliko prijateljev, ki nas bodo podpirali. Blagrujemo one farane, ki imajo, če tudi slabo, vsaj prostorno cerkev! — Vsem dosedanjim

dobrotnikom kličemo iz hvaleznega srca: „Bog Vam stoterno povrni!“

Društva.

(Prve ljubljanske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani redni letni zbor vrši se bode v četrtek dne 23. marca 1893 v čitalničnih prostorih. Na dnevnem redu je: 1. nagovor načelnikov, 2. poročilo tajnikovo, 3. poročilo blagajnikovo, 4. posamezni predlogi in na sveti. Začetek ob 8. uri zvečer. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami.

Dunaj, 16. marca. Cesar se je ob 9. uri 10 minut zvečer pripeljal na Dunaj, ko je poprej popoldne obiskal nadvojvodinjo Mariju Valerijo v Velesu. Mnogobrojno občinstvo pozdravilo je cesarja na kolodvoru.

Dunaj, 17. marca. Vsi vodje strank najtopleje podpirajo Plenerjev predlog zastran dotacije predsedniku državnega zbora Smolki. Ministerski predsednik veselo pozdravlja ta predlog. Vsprejel se je jednoglasno z dostavkom Plenerjevim, da se postavi Smolkov doprnski kip v državnozbornem poslopju.

Dunaj, 17. marca. Zbornici poslancev naznanil je Chlumecky, da je predsednik Smolka odložil svoj mandat, proslavljal je mej glasnim odobravanjem njegove parlamentarne kreposti in izjavil, da se časteča izjava zbornice zabeleži v zapisniku. Plener predlaga za Smolko 7300 gld. častne letne dotacije. Debata se je začela.

Budimpešta, 17. marca. V zbornici poslancev je pri debati o proračunu učnega ministerstva izjavil učni minister Csaky, da je najmočnejše opravičevanje vladnega cerkvenopolitičnega programa v nedavno objavljeni škofovski spomenici. Polemizujoč s poslancem Apponijem je minister izjavil, da bode zbornica in vse javno mnenje se v bližnji bodočnosti lahko bavilo s podrobnostmi. Pravosodni minister je konstatoval, da se je pri sklepanju večina ministerskega sveta brez pridržka izjavila za občni civilni zakon. (Živahno odobravanje.)

Pariz, 17. marca. Andrieux je izjavil proti nekemu časnikarju, da v Reinachovem seznamu podkupljencev ni nobenega diplomata. — Kakor pišejo listi, je vedno gotoveje, da se kmalu razpusti zbornica. Opozicijski listi očitajo Ribotu, da je v svoje opravičenje lahkomišljeno in prav po nepotrebnem razkril pogovore z veleposlanikom prijateljske vlasti. Predsednik odvetniške zbornice, Dubuit, je protestoval v pismu Ribottu proti obdolženju indiskrecije, katero je izustil Ribot v zbornici proti odvetniškemu stanu. Trije odvetniki, mej njimi dva opozicijska poslanca, so naperili proti Ribotu disciplinarno tožbo.

Rim, 16. marca. Tukaj se govori, da bode Gladstone nastavlil poverjenika pri Vatikanu, ako parlament vsprejme irsko predlogo.

Libov, 17. marca. Na Kurlandskem obrežju je 40. parnikov obtičalo v ledu. V četrtek jih je 11 ostavilo Libov. Položaj parnikov, ki so obtičali, je kritičen. Potniki so se rešili na suho.

Umrlisi:

15. marca. Neža Brancelj, delavka, 77 let, Kravja dolina št. 11, ostarelost.

16. marca. Emilija Brichta zasebnica, 52 let, Kolodvorske ulice 24, otrpnjenje pluć. — Rozalija Strauss, jetničarjeva hči, 6 mesecev, Krakovski nasip 24, božjast. — Ivana Stapić, kleparjeva žena, 21 let, Kravja dolina št. 22, jetika. — Ivana Gregorc, delavčeva hči, 21/2 leta, Strelliške ulice 11, jetika.

Tujci.

15. marca.

Pri **Maliču**: Eichberger, kavarnar; Götschel, Fussengger, Weiss, Ritschelt, Steinbek, Lewis, Szlovick, Horovitz, trgovci; Müller in Spazierer, potovalca, z Dunaja. — Felle, trgovec, iz Gradea. — Wolf, dvorni založnik, iz Gmunden-a. — Lukanitsch, zasebnik, iz Celja. — Panzanel s soprogo, Vitturi in Negri iz Pulja.

Pri **vonu**: Hainich, višji nadzornik, iz Trsta. — Prosinagg, Rosenbaum, Seman, Goldfarb, Stein, trgovci, z Dunaja. — Eisler, trgovec, iz Kanize. — Dittrich, trgovec, iz Postojine. — Mrak, župnik, iz Železnikov. — Herzman, zasebnik, iz Celja. — Rabne, notarjeva soproga, iz Ilir. Bistrice. — Heyer, trgovec, s Češkega. — Perschitz iz Gradea. — Hadovarnig iz Radovljice. — Schlesinger iz Pečuha.

Pri **bavarskem dvoru**: Hönigman Josip in Matija iz Kovlerjev. — Dovnikar, kovač, iz Kamnika. — Hönigmann, posestnik, z Male Gore.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	736.1	9.8	sl. jzpad	oblačno	
16.2 u. pop.	734.4	14.4	zm. jzpad.	"	0.50
9. u. zveč.	734.0	10.0	sl. jzpad.	"	
Srednja temperatura 11.4°, za 8.8° nad normalom					

Dražbe.

V Postojini: Posestvo Janeza Kaluže v Narinu (1374 gld.) s pritlikinami (180 gld.) dne 14. aprila.

V Ljubljani: Razno premakljivo premoženje Franca Wohinca (220 gld. 10 kr.) iz Ljubljane dne 20. marca in 4. aprila.

V Kranju: Posestvo Antona Finžgarja iz Podbrezja (665 gld.) dne 17. aprila in 23. maja. — Zemljišče Marije Sedlar iz Spodnjega Bernika (865 gld.) dne 17. aprila in 23. maja.

V Kočevju: Posestvo Josipa in Magdalene Jonke iz Kočevja (1632 gld.) dne 19. aprila in 23. maja.

V Ilirski Bistrici: Posestvo mladoletnega Iv. Urha iz Smerja (1154 gld.) dne 24. marca in 24. aprila.

V Idriji: Posestvo Filipa Plešnerja iz Zadloga (3939 gld. 20 kr.) dne 4. aprila in 4. maja.

V Mekronogu: Zemljišče Katr. Lavrič v Trebelnem (365 gld.) dne 19. aprila in 24. maja.

Na Krškem: Zemljišče Jos. Bučarja (1055 gld.) dne 5. aprila in 6. maja.

V Ložu: Zemljišče Matije Žnidaršiča (2934 gld.) v občini Podcerkev dne 19. aprila in 24. maja.

V Zatičini: Zemljišče Fr. Vorka (2081 gld. 50 kr.) v občini Dob dne 6. aprila in 4. maja.

V Novem Mestu: Minuendna dražba dne 24. marca popoldne ob 10. uri pri mestnem županstvu novomeškem za oddajo na 8188 gld. 71 kr. proračunjenih del v nekdanjem

Kovertes firmo
Katoliška Tiskarna
po nizkeje ceni.

Kot zastopnik Janeza Žerovnik-a, kuratorja Josipa Oražem-a, posestnika na Šujici, naznanjam, da se bode

dne 20. marca 1893

dopolodne ob 9. uri počenši in ako treba, tudi prihodnje dni, vrša na Šujici pri Dobrovi

prostovoljna prodaja

Josip Oražem-ovih posestev, ležečih v katastr. občini Šujica in Gicer pri, senožeti in gozdov ter kaže v skupni cenilni vrednosti 3030 gld.

Vpogled dražbenih pogojev dovoljen je pri c. kr. za mesto delegovanem okrajnem sodišču v Ljubljani in v pisarni podpisane ob navadni uradnih urah.

V Ljubljani, dne 9. marca 1893.

Dr. M. Hudnik,
odvetnik.

Dunajska borza.

Dne 17. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 " 70 "
Zlata renta 4%, davka prosta	117 " 10 "
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96 " 95 "
Akoije avstro-ogerske banke, 600 gld.	989 " — "
Kreditne akoije, 160 gld.	350 " 50 "
London, 10 funtov strl.	121 " 15 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 64 "
Cesarski cekini	5 " 72 "
Nemških mark 100	59 " 30 "

Dne 16. marca.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 75 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 " 50 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	167 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 " 75 "
Zastavna pisma avstr. oser. zem. kred. banke 4%	98 " 50 "
Zastavna pisma	100 " 70 "
Kreditne srečke, 100 gld.	198 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " — "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 " 25 "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	76 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Akoije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 75 "
Akoije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v 2950	50 " — "
Akoije južne železnice, 200 gld. sr.	— " — "
Papirnih rubeljev 100	127 " 75 "

List „Mercur“.

Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in usni brezplačno.

Celotna naročnina s poštno pošiljateljivo vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za doseg
kolikor moč visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnih.